

III. PILKAPIAI

Eugenijus Butėnas

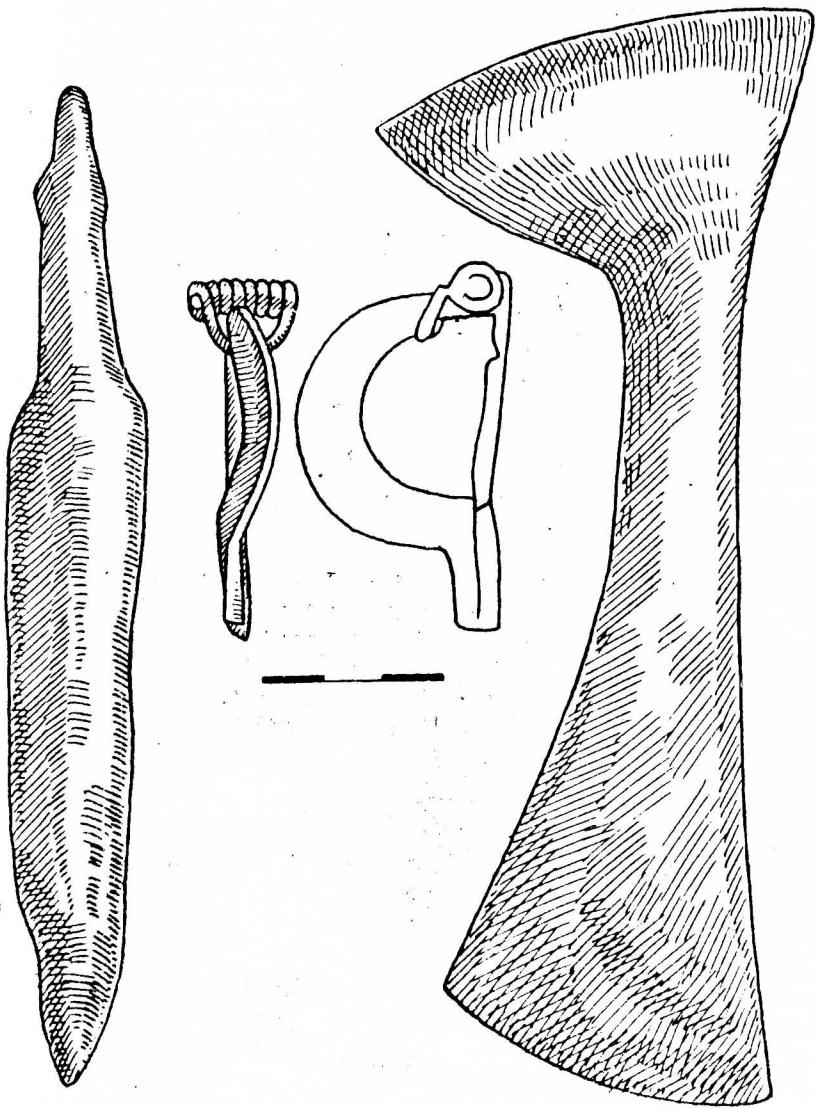
MAISIEJUNŲ PILKAPIŲ (KAIŠIADORIŲ RAJ.)
TYRINĖJIMAI

1988 m. IEM tėsė šio paminklo tyrinėjimus (žr. AETL 1970 ir 1971 metais. - V., 1972. - P. 37-38 ir ATL 1986 ir 1987 metais. - V., 1988. - P. 47-48). Pilkapyno centrinėje dalyje ištirti 5 pilkapių.

Visi jie buvo apdėti akmenų vainikais, o pilkapių Nr. 15(22) viršus - dar ir grindiniu. Akmenų vainikų skersmuo svyruoja nuo 2,5 iki 7,5 m. Jie krautė, palyginti iš stambių akmenų, tarpai tarp yų užpildyti smulkesniais, vietomis akmenys dėti vienas ant kito dviejų ar trimis eilėmis.

Daugumas pilkapių labai smarkiai suplokštėjė ir apardytí, išskyrus pilkapiį Nr. 15 (22). Pastarasis buvo pats didžiausias šiame pilkapyne, jo aukštis siekė 1,5 m, o škersmuo 12-9 m. Tačiau ir šis pilkapis buvo palistas "tyrinėtojo" kastuvó. Sampilo centrinéje dalyje duobé siekė ir pilkapiro pagrindą. Akmenų vainikai tirtuose pilkapiuose, didele dalimi tripl pat apardytí.

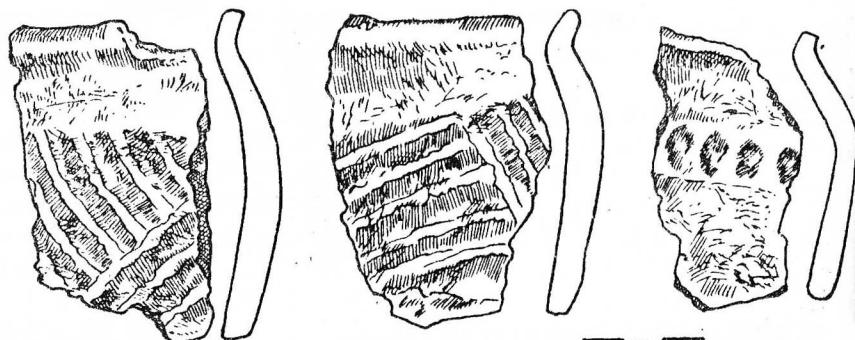
Pilkapio Nr. 14 (17) centre rasti du degintiniai kapai. Kapas Nr. 1 buvo pilkazio 'centre, vakarinėje jo pusėje, 0,2 m nuo kontrolinės juostos. Pirmiausia rasta ietigalio įmova (0,22 m gylyje nuo žemės paviršiaus). Kapą sudarė 0,5x0,6 m dydžio tamsios, degésingos žemės démė. 0,3 m gylyje gulėjo geležinis pentinis siauraašmenis kirvis, padėtas ant 0,15x0,25 m dydžio akmens, ir įtveriamas peilis (0,15 m į pietvakarius nuo kirvio). Sudėgę kaulukai sudarė tarsi dvi krūveles: viena palyginti negausi ties kirviu ir po juo, o kita - peilio vietoje (apie 5 cm storio ir 18x16 cm dydžio). Kapo šiaurės vakaruose apie 0,6 m gylyje, rasta geležinė lankinė profiliuota segė trumpa kojele. Ši segė priklauso taip pat

pav. Maisiejūnai. Pilkapio Nr. 14 kapo 1 radiniai

degintiniam kapui Nr. 1, ji buvo padėta kapo dugne. Taigi degintinis kapas sudare apie 0,3 m storio sluoksni. Visi radiniai - apdegė (pav. 4). Antras kapas rastas, nuimant kontrolinę juostą. 0,6 m gilioje aptikta $0,7 \times 0,5$ m dydžio akmenų krūvelė, sudėta iš $0,26 \times 0,21$ m; $0,17 \times 0,1$ m; $0,14 \times 0,11$ m ir pan. dydžio akmenų. Sudeginti kaulai (žymiai stambesni nei kapo Nr. 1) buvo supilti labai kompaktiškai - $0,18 \times 0,14$ m dydžio plote, ant pilkapijo pagrindo.

Pilkapijo Nr. 16 (18) centre, nuimant kontrolinę juostą, apie 0,4 m gylyje atidengti du $0,2 \times 0,16$ m ir $0,25 \times 0,17$ m dydžio akmenys, o šalia jų pavienės lipdyto puodo šukės. Puodas buvęs truputį pūstas petelių srityje, kaklelis žemas, briauna šiek tiek atlenkta į išorę, žemiau petelių tuoštas tarsi eglutes ornamentu (pav. 5). Dar viena puodo šukė rasta pilkapijo Nr. 15 (22) šiaures rytuose, 0,6 m gylyje. Ji, matyt, patiko į pilkapijų atsitiktinai su sampilui naujota žeme. Šukė šiek tiek profiliuota, tuošta nago išpaudėlių eilute (pav. 5, dešinėje).

5 pav. Maisiejūnai. Puodų šukės iš pilkapių Nr. 1 ir 16

1989 m. pilkapyno centre ir šiaures vakaruose ištirti pilkapiai Nr. 19 (23), 20 (24), 21 (25), 22 (35).

Centrinėje pilkapyno dalyje buvo matyti vos žymūs pakilimėliai, galima spėti, kad čia buvę pilkapių. Iškasus dvi $70,5 \text{ m}^2$ ploto perkasas atidengti trys sveiki akmenų vainikai ir trys beveik visai suardytu (kai kurių išliko tik paskiri akmenys). Jie krauti iš vidutinio dydžio akmenų, o tarpai užpildyti mažesniais, dalis akmenų déta vienas ant kito. Akmenų vainikai nedideli: $1,7 \times 1,8 \text{ m}$, $2,0 \times 1,8 \text{ m}$, $2,0 \times 2,0 \text{ m}$, $2,5 \times 2,1 \text{ m}$ išorinéje puséje. Sie akmenų vainikai yra vienais nuo kito 1 m iki 2 m. Jokių aiškesnių sampilių jau nebuvo, o akmenų vainikai aptikti tuoju veléna arba $0,3-0,4 \text{ m}$ gylyje, krauti ant nejudintos žemės. Jokių kapų pedsakų juose nerasta. Kyla klausimas, ar čia yra suplokštę maži pilkapių, ar kokios nors konstrukcijos plokštiniai kapai. Kadangi akmenų vainikai labai maži, tai vargu ar galėjo tilpti griaudinis kapas, greičiausiai turėjo būti arba degintinis kapas, arba simboliniai - tušti pilkapiai.

Pilkapis Nr. 21(25) buvo taip pat centrinėje paminke dalyje. Jis apie 7 m skersmens ir apie 0,5 m aukščio. Atidengtas gana gražiai išlikęs jo akmenų vainikas - $5,5 \times 5,0 \text{ m}$ dydžio (vidinéje puséje). Pilkapio viduryje buvo $1,5 \times 1,15 \text{ m}$ dydžio akmenų krūva, kuri susidare, kaip paaiškėjo ištyrus pilkapių sumetus akmenis, buvusius apie griaudinių kapų. Taigi, šio pilkapio kapas sunaikintas ankstesnių "tyrinétojų".

Pilkapis Nr. 22(35) buvo apie $8,0 \times 8,0 \text{ m}$ dydžio ir $0,7 \text{ m}$ aukščio, taisyklingos pusrutulio formos, visiškai suardytas, išliko tik paskiri akmenų vainiko akmenys. Pilkapio centre $0,45 \text{ m}$ gylyje aptikti keli rankos kaulų (dilbio) fragmentai - tai viskas, kas liko iš šio kapo.

1988-1989 m. tyrinéti pilkapiai, sprendžiant pagal surastas įkapes ir laidoseną, datuotini V-VI a.